

Ester

1

Konegin Vasti verstoôte

1't Was in den tied van Ahosveros, die a regeerden over een riek van India tot an Ethiopië en dat 127 provincies ô. 2 In het derde jaer van z'n regerieng, toen at 'n in de burcht van Susan troônde, 3 ieuw deze konieng Ahosveros een feêstmael vo aol z'n vorsten en belangrieke onderdaenen; de bevelebbers van 't leger van Perzië en Medië, de adel en de provinciebestuurders waere d'r ok. 4 Daegenlang proenkten ie mit de pracht en de prael van z'n konienklijke riekdom - wè onderdtachentig daegen lank. 5 Toen die daegen verbie waere gaf de konieng een feêstmael van zeven daegen lank vo aolle beweuners van de burcht Susan, van oage tot leêge op 't plein van 't konienklijk paleis. 6 De albaste pilaeren waere versierd mi witte en blauwe linne gerdiene die mi roôie koorden en zulvere riengen vastgemaekt waere; de rustbanken van goud en zulver stienge op een mozaiëkvloer van albast, wittermarmer, paerelmoer en gekleurde steênen. 7 De wien wier dae in gouwe bekere geschonke, d'n eênen nog mooier as d'n aoren en d'r was meer as genogt konienklijke wien, zo a je dat bie 'n konieng mag verwachte. 8 't Was zo geregeld da je net zo vee kon drienke as a j'op kon. De konieng ô aolle schienkers opgedroge rekenieng 't ouwen mi wat a iedereen graeg wou. 9 Ok Vasti, de koneginne, gaf 'n feêstmael vo aol de vrouwen in 't paleis van konieng Ahosveros. 10 Op de zevenden dag toen at de konieng deur de wien een beetje jolig was belastten ie Mehuman, Bizta, Charbona, Bigta, Abagta, Zetar en Karkas, de zeven vertrouweliengen die in persoônlijke dienst van konieng Ahosveros stienge, 11 om de koneginne bie z'n te briengen mit der konienklijke kroône op, ie wou mit 'r pronke en aolle vorsten laete zien oe mooi a ze was. 12 Ma toen 't bevel van de konieng deur de vertrouweliengen overgebracht wier, wou Vasti nie komme. De konieng ergerden z'n eige dae vreêd an en ie wier meraekel kwaed. 13 De konieng vroeg raed an de wieze mannen, want die wiste oe at 't er vroeger nae toe gieng. Ie was naemelijk gewend om ulder z'n zaeken vo te leggen omdat ze verstand odde van wet en recht 14 Z'n meêst vertrouwde raedgevers waere Karsena, Setar, Admata, Tarsis, Meres, Marsena en Menukan, de zeven vorsten van Perzië en Medië. Ze liepe in en uut bie de konieng en ze odde d'oagste posten in z'n riek. 15 'Wat zeit de wet?' vroeg de konieng 'Wat mot 'r gebeure mi konegin Vasti noe a ze nie geluusterd eit nae het konienklijk bevel dat eur angezeid is deur de vertrouweliengen van de konieng?' 16 Menukan zei tegen de konieng en de vorsten: 'Nie alleênik tegen de konieng ei konegin Vasti d'r eige misdroke, ma ok tegen aolle vorsten en aolle volken in aolle provincies van konieng Ahosveros. 17 Ommers, wat a de koneginne gedaen eit dat kom zeker uut en dat za aolle vrouwen ter oôre komme en 't za ze d'r toe anzette om op d' r eige mannen neer te kieken. Ze zu zegge: 'Konieng Ahosveros ei gezeid dat ze konegin Vasti bie z'n moste brienge, ma ze kwam nie.' 18 Vanaf vandaege zu de vrouwen van aolle vorsten van Perzië en Medië, zo gauw a ze te oôren kriege wat a de koneginne gedaen eit, 't zelfde zegge tegen ulder mannen mi 't gevolg dat er minachting en ergernisse van komt. 19 A de konieng 't 'r mee seêns is, laet 'r dan een konienklijk besluit uutgae dat schriftelijk vastgeleid woôrd in de wetten van Perzië en Medië, zodat 't nie meer trug te draoien is. Daerin mo beschreven woôre dat Vasti konieng Ahosveros nie meer onder oagen mag komme en dat de konieng de konienklijke waardigheid za geve an 'n aoren die a 't wè waerd is. 20 A in 't eêle riek – en dat is groôt! – bekend woord dat de konieng zo'n besluit uut ei laete gae, dan zu aolle vrouwen van d'n oagsten tot d'n leêgsten weer tegen ulder mannen opkieke. 21 Mi dit voorstel waere de konieng en de vorsten 't seêns en de konieng dee zo a Menukan 't voorgeslogen ô. 22 Ie stierde brieven nae aolle provincies van z'n riek, nae iedere provincie in d'r eige schrift en nae ieder volk in z'n eige taele. Daerin stieng dat iedere man tuus de baes most weze en ok dat 'n de taele van z'n eige volk most spreke.

2

Ester as koneginne gekoze

1 Een stuitje laeter, toen de konieng een bitje bedaerd was, docht 'n weer an Vasti, an wat a ze gedaen ô en wat at 'r over d' r beslote was. 2 Daerom sloege z'n kaemerdienaers vo: 'D 'r zouwe vo de konieng 's mooie jonge meisjes gezocht motte woôre. 3 De konieng zou daevo in aolle provincies van z'n riek ambtenaeren an motte stelle en ze belaste de mooiste meisjes uut te zoeken en ze nae de burcht van Susan te briengen, nae 't vrouweverbluuf. Daer komme ze onder toezicht van Hegai te staen, de vertrouwelieng die a de konieng as haremwachter in dienst eit. Ze zouwe dan schoôneidsbehandeliengen motte kriege 4 en 't meisje dat de konieng 't beste anstaet, zou dan koneginne motte woôre in plekke van Vasti'. Mi dit voorstel was de konieng 't seêns en zo dee 'n 't ok. 5 Noe was 'r in de burcht van Susan een Jood die Mordekai eêten. Ie was de zeune van Jair, de zeune van Simi, de zeune van Kis, uut de stam van Benjamin. 6 Ie was eên van de mensen die a saemen mi Jechonja, de konieng van Juda, as ballieng uut Jeruzalem weggevoerd was deur konieng Nebukadnessar van Babel. 7 Deze Mordekai was de pleegvaoder van Hadassa, die ok wè Ester genoemd wier, ze was 'n nichtje van z'n en z 'ô geên vaoder of moeder meer. Naedat d 'r ouwers gestorve waere ô Mordekai eur as dochter angenome. 't Was een lief en mooi meisje. 8 Toen a 't besluit van de konieng bekend gemaekt was wiere d'r vee meisjes bie mekaore gebrocht in de burcht van Susan. En Hegai most 'r op passe. Ok Ester wier nae 't koninklijk paleis gebrocht en kwam onder 't toezicht van deze haremwachter. 9 't Meisje stieng 'n goed an en ie was erg op d 'r gesteld. Daerom liet 'n eur trek aolles brienge om d 'r eige mooi te maeken en ie gaf eur goed de kost en ie zurgden d'r vo dat zeven van de beste hofdames uut 't konienklijk paleis vo d'r klaer stienge. En ok nog gaf 'n eur saemen mi d'r slavinnen de mooiste kaemers van 't vrouwenverbluuf. 10 Ester ô nie gezeid van wat vo volk of welke fermielje ze d'r eên was, Mordekai ô d'r naemelijk op d'r arte gedrukt om d'r geên mens over in te lichten.

11 En iederen dag kuierde Mordekai liengst de voorhof van 't vrouweverbluuf om te weten te kommen oe a Ester 't maekten en wat a er mit 'r gieng gebeure. 12 Zo'n meisje wier pas bie konieng Ahosveros gebrocht om dae de nacht deur te briengen a d 'r twaolf maenden lank aolles an gedaen was om eur zo mooi meugelijk te maeken. Zes maenden wier ze ingevreve mi mirre-olie en zes maenden mi balsem en aore middeltjes. 13 En iedere keer at'r een meisje an toe was om nae de konieng te gaen, gaeve ze uut 't vrouweverbluuf aolles mee nae 't konienklijk paleis wat a ze ma wou. 14 's Aevens gieng ze nae binnen en 's ochens kwam ze trug en ze kwam dan in 'n aor gedeêlte van 't vrouweverbluuf, dat onder toezicht stieng van Saäsgaz, de vertrouwelieng, die in dienst was bie de konieng as bewaeker van de bievrouwen. Ze gieng nie opnieuw nae de konieng, of 't most weze dat 'n z'n zinnen op d 'r gezet ô en ie eur persoônlijk weer bie z'n liet roepe. 15 Ester was een dochter van Abichail, die een oome was van d 'r pleegvaoder Mordekai. Toen z' an de beurte was om nae de konieng te gaen, wou ze nie anders meeneme as wat Hegai, de haremwachter, d'r angeraeien ô. En iedereên die a Ester zag keek z'n oagen uut. 16 Zo wier Ester bie konieng Ahosveros gebrocht, in 't konienklijk paleis, in 't zevende jaer van z'n regerieng, in de tiende maend, de maend Tebet. 17 En de konieng ieuw meer van Ester dan van aolle aore vrouwen en ie was vee meer gesteld op eur dan op aolle aore meisjes. Daerom zetten ie eur de konienklijke kroône op d'r oôd en maekten eur koneginne in de plekke van Vasti. 18 De konieng gaf 'n groôt feêstmael vo aol z 'n vorsten en oage onderdaenen, 't feêstmael van Ester. En ie kondigde vo aolle provincies een rustdag af en mit 'n ruum arte, dat a je van een konieng verwachte mocht, deêlden ie cadeaus uut.

Mordekai voorkomt 'n anslag

19 Op 'n keer, toen d'r aweer jonge meisjes bie mekaore gebrocht waere, dee Mordekai dienst in de Koniengspoorte. 20 Ester ô nog aoltied nie gezeid uut wat vo fermielje of van welk volk ze was, zo a Mordekai 't op d 'r arte gedrukt ô. Ze luusterden goed nae Mordekai zoas aoltied toen 'n nog as pleegvaoder vo d 'r zurgden. 21 Toen a Mordekai in de Koniengspoorte zat, gebeurden 't dat twee bewaekers van de konieng, Bigtan en Teres, uut kwaedaerdigheid een plan bedochte om konieng Ahosveros om 't leven te

briengen. 22 Dit bedienksel kwam Mordekai an de weet en ie zeiden 't tegen konegin Ester. Ester vertelden toen uut naem van Mordekai aolles an de konieng. 23 De zaak wier onderzocht en de beschuldegieng bleek waer te wezen. Aollebeie wiere z 'opge'ange en aolles wier, waer de konieng bie was, opgeschreve in de kronieken.

3

Bevelschrift tegen de Joden

1 Nae verloap van tied gaf konieng Ahosveros 'n oage post an Haman, de zeune van Hammedata, 'n naekommelieng van Agag. Ie gaf 'n meêr macht dan aolle aore vorsten. 2 Aolle aoge amtenaeren van de konieng die a in de Koniengspoorte waere viele iedere keer opnieuw vo Haman op d'r knieen en booge diepe zo a de konieng dat belast ô. Allenig Mordekai docht er nie over om dat te doen. 3 De amtenaeren van de konieng in de Koniengspoorte spraeke Mordekai d'r op an: 'Waerom ou jie j'n eige nie an 't gebod van de konieng?' 4 Elken dag vroege ze 't weer, ma ie steurden z'n eige d'r nie an. Daerom gienge ze 't tegen Haman zegge om te kiekken of Mordekai z'n poôt stief zou ouwe. Ie ô ulder naemelijk verteld dat 'n Jood was. 5 Toen a Haman in de gaten kreeg a Mordekai nie vo z'n wou kniele of buge, wier 'n woest, 6 en ie besloot Mordekai uut de wegt te rumen. Noe a ze gezeid odde van welk volk Mordekai was, was zien doôd allenig nie genogt vo Haman. Vanaf dien tied zat 'n te broeien oe at 'n aolle Joden, dus eêl 't volk van Mordekai in 't koninkriek van Ahosveros, om kon brienge. 7 In Nisan, de eêste maend van 't twaolfde regeriengsjaer van konieng Ahosveros, liet Haman waer at 'n zelf bie was 't poer gooie. ('t poer dat is 't lot). Dat deeë ze over aolle daegen en over aolle maenden, eên vo eên, tot en met Adar, de twaolfde maend. 8 Daenae zei Haman tegen konieng Ahosveros: 'D'r bestae 'n volk in aolle provincies van joe koninkriek, dat overa weunt midden tussen de aore volken, en dat a z'n eige leven leidt. Ulder wetten verschille van die van aolle aore volken en an de wetten van de konieng steure ze d'r eige nie. De konieng schiet 'r niks mee op om ulder ma rustig d'r eige gank te laete gaen. 9 As de konieng 't er mee seêns is, zu m'n een bevel schrieve da ze uutgeroeid motte woôre. Dan za ik tienduuzend talenten zulver afdraege an de amtenaeren die atte over de schatkiste gaen.' 10 De konieng dee z'n zegelriek uut en gaf die an Haman, de zeune van Hammedata, de naekommelieng van Agag, de vijand van de Joden. 11 'Mit joe zulver kan jie doen wat a jie wil,' zeiden ie tegen Haman, 'en ok mi dat volk. Doe d 'r ma mee wat a joe 't beste liekent.' 12 Zo wierre op den dertienden dag van d'n eêste maend de schrievers van de konieng opgerope. D'r wier een bevel op schrift gezet net zo a Haman 't wou è. 't Was gericht an de stadouwers van de konieng, an de gouverneurs van aolle provincies en an de vorsten van aolle volken. Vo iedere provincie was er een bevel in d'r eige schrift en vo ieder volk in z'n eige taele. 't Wier geschreve in naem van konieng Ahosveros en mi de zegelriek van de konieng verzegeld. 13 Bodes brochte mi groôten aest de brieven nae aolle provincies van 't koninkriek. Daer stieng in, dat op den dertienden dag van Adar, de twaolfde maend, aolle Joden moste sterve en tot an den lesten toe uutgeroeid woore. Joeng en oud, vrouwen en kleine kinders inbegrepe, ze mochte beroafd woôre van eêl d'r ebben en ouwen. 14 Ze moste nae aolle provincies afschriften van de brief brienge. Wat 'r instieng wier overa wet en most an aolle volken bekend gemaekt woôre, op dien dag moste ze gereêd staen. 15 Op bevel van de konieng gienge ze anneêns op pad. Ok in de burcht van Susan wier de wet uitgevaerdigd. En sint a de konieng en Haman rustig zaete te drienken, rocht de stad Susan eêmae uut d'r doen.

4

Mordekai vraegt an Ester om ulpe

1 Toen a Mordekai wist wat a d'r aomael opgedaen ô, scheurden ie z'n kleren, sloeg 'n baele zak rond z'n lief en strooiden assie op z'n oôd. Ie gieng de stad deur en impersant ma klaege en kerme. 2 Vo de koniengspoorte bleef 'n stae, want in rouwgoed mocht je dae nie in. 3 In aolle provincies gienge de Joden in diepe rouwe zo gauw a 't bevel en de wet van de konieng bekend wier. Ze vastten, schreeuwden en kermden en een eêleboel gienge in zak en assie 4 De bedienden en vertrouweliengen van Ester kwaeme 't eur vertelle. De koneginne verschrok d'r vreêd van en liet Mordekai kleren brienge, zodat 'n

die an zou kunne doen in plekke van z'n rouwgoed. Ma ie wou ze nie anpakke. 5 Toen liet Ester Hatak komme eên van de vertrouweliengen, die de konieng eur as dienaer gegeven ô. Ze zei tegen z'n dat 'n uut most zoeken waerom Mordekai z'n eige zo gedroeg. 6 Daerom gieng Hatak nae Mordekai, die a op het stadsplein vo de Koniengspoorte stieng. 7 En Mordekai zei wat at'n overkomme was, ok wist 'n precies te vertellen oevvee zulver Haman beloofd ô vo de koninklijke schatkiste, at 'n de Joden zou muggen uutroeie. 8 En ie gaf 'n een afschrift van de wet die a in Susan uitgevaardigd was, waerin stieng dat ulder omgebracht moste woôre. Hatak most dat an Ester laete zien om eur op d' oagte te brien. En ie zei: 'Druk't op d'r arte da ze nae de konieng toe gaet. Ze mot 'n om genade smeke en opkomme vo d'r volk.' 9 Hatak gieng trug nae Ester en vertelde wat a Mordekai gezeid ô. 10 En Ester stierden Hatak mi de booschap nae Mordekai: 11 'Iedereen in 't eêle land weet, dat wie 't ok is, man of vrouwe, die a 't waegt om zonder dat 'n deur de konieng geropen is op de binnenof te kommen, volgens de wet dat mi den doôd mot bekoape. Allenig nae wie a de konieng z'n gouwe scepter toesteekt komt 'r levend vanaf. Wat a mien angaet, ik bin noe a in geên dertig daegen bie de konieng gerope.' 12 Ze giengen an Mordekai vertelle wat a Ester gezeid ô. 13 Toen liet Mordekai tegen Ester zegge: 'Dienk noe ma nie da jie d'n enigen za weze van aolle Joden, die at'r levend vanaf komt, om a jie in het koninklijke paleis weunt. 14 A jie je mond oudt in deze moeilijke tied, komt 'r van een aore kant wè uitkomst en reddieng vo de Joden. Ma jie en joe fermielje zu dan 't leven laete. Wie weet bin jie juist koneginne g'woôre mi 't oag op 'n tied as den dezen.' 15 Toen liet Ester 't volgende bericht an Mordekai brien: 16 'Roep aolle Joden bie mekaore die at 'r in Susan bin en gae vo mien vaste, je mo nie eete en nie drienke, overdag nie en 's nachs nie en dat drie daegen lank. Ok ik za zo vaste mi m'n dienaessen. Daena za ik nae de konieng gaen, ok a is dat tegen de wet. Kom ik om dan kom ik om. 17 Mordekai gieng weg en dee aolles wat Ester 'n opgedroogen ô.

5

Feêstmael bie Ester

1 Op dien derden dag was 't zovarre. Ester dee d'r koninklijke kleren an en gieng nae de binnenof van het koninklijk paleis, dae bleef ze staen tegenover de troônzaele. In die troônzaele zat de konieng op z'n koninklijke troôn recht tegenover den ingank. 2 Zogauw at 'n konegin Ester in de binnenof zag staen wier 'n gunstig gestemd en ie stak eur de gouwe scepter toe die at 'n in z'n and ieuw. Ester gieng nae voren en rocht 't uiteinde van de scepter an. 3 Toen vroeg de konieng an d'r: 'Wat doet 'r op konegin Ester? Wat ei je vo wens? A was 't den elt van mien riek, je za 't van m'n kriege.' 4 Ester zei: 'A de konieng 't ier mee seêns is, laet 'n dan noe vandaege saemen mi Haman bie mien komme nae 't mael dat a ik vo z'n klaer gemaekt è.' 5 Daerop zei de konieng: 'Laet Haman z'n eige were om zo gauw meugelijk an 't verzoek van Ester te voldoen.' Zo kwam de konieng mi Haman nae 't mael dat a Ester verzurgt ô. 6 Toen de wien geschonke wier, zei de konieng tegen Ester: 'Wat is je wens? 't Zà je gegeven woôre. A was 't den elt van mien riek, je za 't kriege.' 7 'Wat a 'k vraege wil en wat a 'k wense' zei Ester, 8 'a de konieng 't goed mi mien voor eit en mien wil geve wat a 'k vraege wil en op die maniere an mien wens wil voldoen, laet de konieng dan nog 'n keer mi Haman komme an 't mael dat a ik za verzurgen. Mèrrege za 'k doen wat a de konieng verzoekt, dan za 'k mien wens oôrbaer maeke.' 9 Haman verliet het paleis dien dag opgeruumd en mi goeie moed. Ma zo gauw at 'n in de koniengspoorte Mordekai zag, die a nie vo z'n gieng staen en nie benauwd vo z'n was, wier 'n ieselijk kwaed op z'n. 10 Mar ie ieuw z'n eige in en gieng naer uus. Dae liet 'n z'n vrienden bie z'n komme en Zeres z'n vrouwe. 11 Ie wees ulder d'r achtermekaore op oe riek at 'n wè nie was en oevvee zeunen at 'n wè nie ô en op de belangrieke post die a de konieng 'n gegeven ô deur um te zetten boven aolle aore rijksgrôten en onderdaenen. 12 'En dae kom nog bie,' zei Haman, 'dat konegin Ester vo 'n mael gezurgt eit waebie ze behalve de konieng geên mens anders uutgenôdigd eit as mien. En ok vo mèrrege bin ik deur eur gevroge, saemen mi de konieng. 13 Ma dit zei mien aomae niks zolank a 'k Mordekai, de Jood in de koniengspoorte zie zitte.' 14 Zeres, z'n vrouwe, en aol z'n vrienden zeiden toen tegen z'n: 'Laet 'n paele zette van fuuftig ellen oage en zei mèrrege tegen de konieng a

Mordekai daeran opge'ange mo woôre. Dan kan jie daenae opgelucht mi de konieng nae die maeltied gae'. Die raed stieng Haman wè an en ie liet die paele gereêd zette.

6

Mordekai woôr geëerd

1 Die nacht kon de konieng nie in slaep komme. Daerom liet 'n 't gedienkboek brienge, de kronieken en ie liet er z'n eige uut vôleze. 2 Even laeter laeze ze vô dat Mordekai iets opgelicht ô over Bigtan en Teres, twee lakeien, die a van plan waere een anslag op konieng Ahasveros te doen. 3 De konieng vroeg welk eêrbewies of onderscheidieng Mordekai daevo gekregen ô. De kaemerdienaers zeie: 'Daer is niks an gedaen.' 4 Toen vroeg de konieng: 'Wie is daer in den of? 'Noe was Haman net in de buutenof van 't paleis gekomme om de konieng te zeggen dat 'n Mordekai an 'n paele op most ange die at'n vo z'n klaer gezet ô. 5 De kaemerdienaers zeie: 'Haman stae in den of te wachten.' 'Laet 'n d'r ma in,' zeie de konieng. 6 Toen Haman binnen gekomme was vroeg de konieng an z'n: 'Wat zu m'n 's doen vo een man an wie de konieng eêre wil bewieze?' Haman docht bie z'n eige: An wie zou de konieng noe meêr eêre wille geve as an mien. 7 Daerom zeie Haman: 'Laet vo de man an wie de konieng eêre wil bewieze 8 kleêren aele die a de konieng zelf gedrogen eit en ok een paerd, mi 't konienklijke kroontje op z'n kop, waer a de konieng zelf op gereëen eit. 9 Die kleren en dat paerd motte an een adellijke vorst van de konieng gegeven woôre. En die mo dan die kleêren andoen bie um die de konieng ere wil bewieze en 'n dan op dat paerd over 't stadsplein laete rieje. 9 En ie mo vo z'n uut loape en roepe: 'Zo doe m'n mi een man an wie de konieng eêre wil bewieze.' 10 Toen zeie de konieng tegen Haman: 'Weer j'n eige en ael gauw die kleêren en dat paerd zo a je net gezeid eit en ael de Jood Mordekai die a in de koniengspoorte zit en doe aolles mi z'n wat a je net vògeslogen eit. '11 Haman aelde de kleren en 't paerd, dee Mordekai de kleren an en liet 'n over 't stadsplein rieje. Sint at 'n vo z'n uutliep riep 'n: 'Zo doe m'n mi de man an wie a de konieng eêre wil bewieze.!' 12 Toen 't afgeloape was gieng Mordekai trug nae de koniengspoorte en Haman maekten dat 'n tuus kwam, eêmae uut z'n doen, mi z'n oôd bedekt. 13 Tegen z'n vrouwe Zeres en z'n kammeraos vertelden ie aolles wat at 'n noe toch overkomme was. Z'n raedgevers en z'n vrouwe zeiden: 'A die Mordekai, waer à jie noe vo 't eêst vo deur de knieën gegae bin, oôrt bie 't Joodse volk dan zà je nie tegen z'n opkunne; gekker nog, je za 't glad tegen z'n aflegge.' 14 Ze waere nog nie uutgepraet of dae kwaeme de lakeien van de konieng a an die a Haman rap nae 't feêstmael brochte waer a Ester vo gezurgd ô.

7

Haman loapt in de valle

1 Dus gieng de konieng mi Haman weer bie konegin Ester nae 't feêstmael. 2 Ok noe, op dezen tweeden dag, zeie de konieng tegen Ester, toen a ze de wien ingeschonken ô 'Wat wil jie noe vraege konegin Ester? Je za 't kriege. Wat zou je wille è? A was 't den elt van mien riek, 't za je gegeven woôre.' 3 Konegin Ester zeie: 'Konieng, a je wat mi mien op eit en a de konieng 't mi mien seêns is, spaer dan mien leven en spaer ok 't leven van mien volk dat is wat a ik vraege wil, dat zou 'k wille è. 4 Want m'n bin verkocht, ik en mien volk, om vermoord te woôren en om eêmae uutgeroeid te woôren. Waere m'n verkocht as slaoven en slaovinnen, dan zou'k gezwegene, want dae zou de konieng weinig schae van è.' 5 'Wie is die man en waer is 'n, die't in z'n oôd g'aelen eit om zoiets te doen?' vroeg konieng Ahasveros an konegin Ester. 6 Ester zeie: 'Die vijand, die onderdrukker is die vuule Haman daer!' Haman kromp in mekaore van benauwdeid vo de konieng en de koneginne. 7 De konieng kwam wit van kwaedeid overende van taefel en gieng den of van 't paleis in. Ma Haman bleef bie konegin Ester en smeekte eur om z'n leven te spaeren, want ie ô wè deur dat 'n van de konieng nie vee goeds te verwachten ô. 8 Net toen a de konieng trug kwam uut den of van 't paleis in de zael waer a 't mael g'ouwe wier, ô Haman z'n eige laete valle op de banke waer a Ester op lag 'Ok nog de koneginne anrande waer a 'k bie bin' riep de konieng. Amper ô 'n dat gezeid of ze gooiden een doek over Haman z'n gezicht. 9 Charbona, eên van de vertrouweliengen die a in dienst van de konieng was, zeie 'Staet 'r bie Hamans eigen uus a nie 'n paele van vuuftig ellen oage, die a Haman daer klaer gezet eit vo Mordekai, dezelfde die a de konieng a 's zo'n grote

dienst bewezen eit?' 'Angt 'n daer an' zei de konieng. 10 Zo wier Haman an de paele ge'ange die at'n zelf klaer laete zetten ô vo Mordekai. Toen was de konieng uutgeraesd.

8

1 Dien eigen dag gaf konieng Ahasveros de bezittiengen van Haman, de jodenaeter, an konegin Ester. Mordekai mocht bie de konieng komme, want Ester ô verteld dat ze fermielje van mekaore waere. 2 De konieng dee z 'n zegelrienk uut, die at 'n van Haman afgepakt ô, en gaf 'n an Mordekai Ester gaf Mordekai de zurg over de bezittiengen van Haman.

Een gunstig bevelschrift vo de Joden

3 Toen gieng Ester nog een kêr nae de konieng. Schreeuwend viel ze vo z'n voeten en vroeg 'n driengend om dat gemeêne plan van d'n Agagiet Haman ongedaen te maeken. 4 De konieng stak Ester de gouwe scepter toe. Ester kwam overende en gieng vo de konieng stae. 5 Ze zei: 'A de konieng 't goed vindt en 't goeie mi mien vo eit, a t'n op m'n gesteld is, laet 'n dan een bericht stiere dat 'n het schrieven van d'n Agagiet Haman ongeldig verklaert'die brieven waerin z'n voornemen staet om in aolle provincies van het koninkrijk de joden uut te roeien. 6 Want oe zou ik 't ongeluk dat a mien volk zou overkomme, oe zou ik 't uutroeien van mien fermielje an kunne zien?' 7 Konieng Ahasveros zei tegen konegin Ester en tegen de Jood Mordekai: 'Hamans bezittingen è 'k a an Ester gegeve en zelf is 'n an 'n paele opge'ange om at 'n de Joden om wou brienge. 8 Wat de Joden betreft, zette julder noe zelf mar een verordenieng op papier die volgens julder in 't belang van de Joden is en verzegel die mi de koninklijke zegelrienk. Want wat a geschreven is in naem van de konieng en verzegeld mi zien zegelrienk kan nie meer truggedraoid woôre'. 9 Aneêns wiere de schrievers van de konieng opgerope. 't Was den drieëntwintigsten van de derde maend, de maend Siwan. D'r wier een bevel uutgeschreve dat a precies was zo a Mordekai dat wou en dat a gericht was an de Joden, de stad'ouwers en de gouverneurs en an de vorsten van aolle provincies van Indië tot an Ethiopie, 127 provincies. Vo iedere provincie was d'r een bevel in d'r eige schrift en vo elk volk in z 'n eige taele, ok vo de Joden in d'r eige schrift en d'r eige taele. 10 Mordekai liet dit bevel schrieve in naem van konieng Ahasveros en verzegelden dat mi de zegelrienk van de konieng. De brieven wiere verstierd mi ijlboden op paeren uut de koninklijke stallen. 11 Daer stieng in dat de konieng de Joden overa 't recht gaf om saemen te kommen en om ulder leven te verdedigen. Iedere gewaepende groep onverschillig uut welk volk of welke provincie, die ulder en ulder kleine kinders en vrouwen an zou wille valle, mochte ze tot op de leste man doôd maeke en ulder ebben en ouwen mochte ze roave. 12 In aolle provincies van konieng Ahasveros zou dit recht gelde vo êne bepaelden dag, d'n dertienden dag van den twaolfdn van de maend, de maend Adar. 13 In aolle provincies moste afschriften van de brieven rondgebracht woôre. Wat a dae instond most overa as wet uitgevaerdigd woôre en aolle volken moste ze iervan op d'oagte brienge. Dan konne de Joden op die bewustn dag gereêd stae om mi d'r vijanden af te rekenen. 14 Op last van de konieng vertrokke de ijlboden schielijk op vlugge paeren van de konieng. Ok in de burcht Susan kregte ze mi die wet te maeken. 15 Mordekai gieng bie de konieng vandaen in konienklijke kleren van fien emelsblauw en wit linnen en 'n roôie purpurremantel en mi een groôte gouwe kroône op z'n oôd. De stad Susan was blieë en opgetoge. 16 Vo de Joden was't aomae licht en blieschap, vreugde en eêr. 17 In aolle provincies en in aolle steeën waere de Joden buten d'r eige van blieschap zogauw a 't bevel en de wet van de konieng bekend wier. D'r wiere maeltieden g'ouwe en feêsten En vee mensen uut aolle volken van het land slote d'r eige an bie de Joden, om à ze d'r benauwd van waere.

9

De vijanden versloge

1 Toen kwam den dertienden dag van de twaolfdn van de maend, de maend Adar, de dag waerop a't bevel en de wet van de konieng uitgevoerd zou woôre, de dag dat de vijanden van de Joden oopten dat ze ulder in d'r macht zoue kriege. Ma 't gebeurden net andersom: 't waere noe net de Joden die ulder tegenstanders in d'r macht kregte. 2 Dien

dag kwaeme de Joden in aolle plekken bie mekaore, dat deeë ze in aolle provincies van konieng Ahasveros' riek, om degene die a ulder uut woue roeie, zelf om te briengen. Geên mens kon tegen ulder op, want aolle volken waere op d'r doôd van ulder. 3 De vorsten van aolle provincies, de stad'ouwers, de gouverneurs en de amtenaeren van de konieng ielpe de Joden omdat ze benauwd waere vo Mordekai. 4 Mordekai ô noe ommers 'n oage pesisie in 't paleis en z'n naem was bekend in aolle provincies. Ie kreeg oe langer oe meer te vertellen.

5 De Joden gienge d'r vijanden mi't zwaerd te lief en ze zaoiden doôd en verderf. Ze deeë mi d'r vijanden wat a ze ma wouwe. 6 In de burcht van Susan sloege ze minstens vuufonderd man doôd. 7 Ok Parsandata, Dalfon en Aspata, 8 Porata, Adalja en Aridata. 9 Parmasta, Arisai en Aridai en Waizata 10 de tien zeunen van Haman gienge d'r an. Ma ulder bezit rochte ze mi geên vienger an. 11 Toen a de konieng die dag oôrden oevee mensen a d'r in de burcht van Susan omgebracht waere, 12 zeiden ie tegen konegin Ester: 'Alleênig a in de burcht van Susan è de Joden vuufonderd man omgebracht. Ok de tien zeunen van Haman. Wat zu ze dan wè nie klaergemaekt è in d'aore provincies van 't koninkriek! A je nog meer te wensen eit, za 'k 't je geve. Zei ma wat a je wil è. Je za 't kriege.' 13 Ester zei: 'A de konieng 't goed vindt, laet 'n dan de Joden in Susan permissie geve om ok merrege 't zelfde te doen volgens die wet van vandaege. En laet de lieken van de tien zeunen van Haman ok an een paele opange. 14 De konieng gaf bevel dat het zo most gebeure. D'r wier in Susan een wet uitgevaardigd en ok de tien zeunen van Haman wiere opge'ange. 15 De Joden van Susan kwaeme op de veertienden dag van de maend Adar weer bie mekaore en ze brochte daer toen ok nog 's drieonderd man om. Ma ulder bezittingen rochte ze mi geen vienger an. 16 Ok de aore Joden op aore plekken in de provincies waere bie mekaore gekomme en ô ulder leven verdedigd om mi rust gelaete 't woôren. 17 Op den dertiende dag van de maend Adar maekten ze nog 's vuufenzeventigduzend van d'r vijanden af. Ma van ulder bezittingen bleve ze af. Op de veertienden van die maend rustten ze uut en ze maekten van die dag een dag van blieschap en feêstmaelen. 18 De Joden in Susan die op den dertienden en ok op den veertienden van die maend bie mekaore kwaeme ieuwe rust op den vuuftienden en maekten van dien dag een feêstdag mi lekker eten en drienken. 19 Zo komt het dat de Joden van butenaf, die a nie in ommuurde steeën weune, de veertienden dag van de maend Adar viere as 'n feêstdag en dan goed eete en drienke. Op dien dag stiere ze mekaore dan lekkere diengen.

Voorschriften vo 't Poerimfeêst

20 Mordekai schreef eël die geschiedenis op en stierden brieven nae de Joden in aolle provincies, 't maekten nie uut of ze noe dichtebie of varreweg weunden. 21 Ie verplichtten ulder om ieder jaer de veertienden en den vuuftienden dag van de maend Adar te feêsten.

22 Dit waere de daegen waerop a de Joden rust kregene en nie meer deur d'r vijanden bedreigd wiere, omdat dit de maend was waerin ulder verdriet omgesloge was in blieschap, een dag van rouwe was veranderd in een dag van feêst. Ze moste d'r feêstdaegen van maeke en lekker eete en drienke, snoep an mekaore stiere en cadeaus geve an aarme mensen. 23 De Joden deeë zo a Mordekai 't geschreven ô. Ze maekten d'r een vaste geweunte van.

24 Want zo was 't gegaen: d'n Agagiet Haman, de zeune van Hammedata, de vijand van aolle Joden, ô een plan uutgedokterd om ze uut te roeien. Ie ô't poer (dat betekent het lot) laete goëie om ulder uut 'r doen te briengen en om ze zo uut te kunne roeien. 25 Ma naedat Ester nae de konieng was gegaen, gaf die nie alleênig toestemming dat 'r een brief geschreve wier ma ie besloot ok dat het kwaed dat a Haman mi z'n gemeêne plan tegen de Joden bedocht ô, op Haman z'n eigen oôd neer zou komme, deur um en z'n zeunen an een paele op t' angen. 26 Daerom noeme ze deze daegen 'Poerim', nae 't woord poer. Deur wat er in de brief van Mordekai stieng en aolles wat a ulder overkomme was, 27 voelden de Joden d'r eige verplicht om aolle tweeë de daegen nie zoma verbie te laete gaen. ma ze ieder jaer t'ouwen op de voorgeschreve meniere en de vastgestelden tied. Ze wilden d'r een vast gebruik van maeke vo ulder eige en vo 't naegeslacht en vo aolle mensen die d'r eige bie ulder an zoue slute. 28 De gedachtenis

an deze daegen most levend g'ouwen woôre: deur iedere generatie en deur elke fermielje, in iedere provincie en iedere stad. Nooit mocht de gedachtenis an deze daegen bie de Joden in onbruuk raeke en ok ulder naegeslacht mocht het nooit vergete. 29 Konegin Ester, de dochter van Abichail, ei saemen mi de Jood Mordekai een tweede brief opgesteld om duudelijk te maeken dat 't Poerimfeêst verplicht is. 30 Nae aolle Joden in aolle onderzeventwintig provincies, wiere brieven gestierd mi woorden van vriendschap en trouw. 31 Daerin wier de viering van Poerim verplicht gesteld en ok de vastgestelden tied, ze moste d'r eige ouwe an wat de Jood Mordekai ulder gezeid ô, ok konegin Ester eiste dit noe van ulder. En ze moste d'r eige ouwe an de plicht van vasten en treuren die a ze d'r eige en ulder naegeslacht opgeleid ô. 32 In Esters bevelschrift stienge bindende regels vo de Poerimdaegen; 't bevel wier in de boeken geschreve.

10

Mordekai is in aanzien

1 Konieng Ahasveros lei belasting op an 't vasteland en ok de eilanden vo de kust moste belasting betaele. 2 Aol z'n machtige daeden en oorlogen bin opgetekend in de kronieken van de koniengen van Medie en Perzie, ok aolle biezondereden over de oage pesisie die a de konieng an Mordekai gegeven ô. 3 Mordekai, de Jood, was nae de konieng de machtigste man. Ie was gezieë en geliefd bie de Joden want ie spande z'n eige in vo 't geluk van z'n volk en ie was uut op't beste vo iedereên die a bie dit volk oôrden.